
SAMSONOVO VYVOLENÍ

Jan Waclawek, 1. 3. 2020

Soudců 13,1-7.24

Drazí bratři a sestry!

V tomto týdnu se v našem sboru sešla stavební komise, která si prohlédla areál kostela i všechny naše sborové objekty v Bystřici, aby posoudila, zda máme všechno v pořádku.

V blízkosti kostela máme (jak je známo) stromy, většinou vysoké, staré lípy, které potřebují ošetření a ořezání větví, možná i vykácení, neboť při stále se častěji vyskytujících silných větrech ohrožují nejen zaparkovaná auta, ale i životy lidí.

Komise dále zjistila, že rovněž v našich sborových objektech zdaleka není vše v pořádku, nýbrž je tu celá řada nedostatků, věcí a záležitostí potřebujících opravu, rekonstrukci, obnovu.

Příčiny nedostatků jsou zřejmé: s časem vše chátrá.

Uvedme příklady a podívejme se na tyto krásné lípy. V současné době jsou silně napadené jmelím, které vede k oslabení stromů a jejich postupné zkáze.

Podívejme se na náš krásný oltář v kostele nebo na důmyslně zkonstruovaný krov v půdním prostoru. Žel, v současné době je obojí napadeno červotočem.

Mohli bychom zde uvádět i další příklady a činitele, které vedou k destrukci. Jak jí lze zabránit? Obnovou! Ta je někdy jednoduchá, někdy ovšem velmi složitá a finančně nákladná.

K destrukci dochází i v duchovní oblasti, a to jak v životě jednotlivce, tak i celého sboru. Vedení naší církve, vědomé si tohoto nebezpečí, již druhým rokem vybídlo sbory na začátku postního období k duchovní obnově. V našem sboru se této problematice budeme věnovat hlavně na bohoslužbách v několika následujících nedělích.

Aby jakákoliv obnova, i ta duchovní, byla úspěšná, musí být splněny tři podmínky:

1. Člověk (nebo nějaký subjekt) si musí být vědom svého problému nebo nedostatku, nemoci, závislosti, špíny, apod. Tomu účelu slouží různé prostředky: zrcadlo, analýzy,

bádání, zkoumání, vyšetření, cokoliv, co povede k diagnóze, tj. k poznání svého nedostatku nebo nemoci. Řešením není naše nedostatky zakrýt, neboť to vede ke katastrofálním důsledkům. Řešením a první podmínkou na cestě k obnově je poznání a uvědomování si svého nedostatku.

2. Pokud znám diagnózu, druhou podmínkou na cestě k obnově (renesanci, rekonstrukci, anglicky – revival) je terapie, léčba. Chceme-li však dosáhnout dobrých výsledků, nespokojíme se s žádným diletantstvím. Pro provádění obnovy požadujeme zkušené odborníky, ať už to jsou lékaři, nebo řemeslníci.

3. Splnění třetí podmínky pro dosažení obnovy závisí přímo a jen na nás samotných. Musíme ji chtít. Obnovu nelze přikázat, ani nařídít seshora. Pro dosažení obnovy je nutná vnitřní motivace.

K těmto třem zmíněným bodům vedoucím k obnově si dovoluji ještě malé doplnění:

Ad 1) Diagnóza. V duchovní oblasti nejlepším zrcadlem a nástrojem k poznání sebe sama je Boží slovo. V tomto roce nám bude vodítkem postava Samsona (Kniha Soudců, 13-16 kap.), kterou projednáme ve třech tématech:

- a) Samsonovo vyvolení
- b) Samsonův pád
- c) Samsonova obnova

(Témata byla doplněna o kapitolu: Samson a rodina)

Ad 2) Terapie. Tím nejlepším odborníkem pro provádění obnovy je sám Trojjediný Bůh.

- Bůh Otec je iniciátor největší misie vedoucí k záchraně a spáse člověka (Misio Dei).
- Bůh Syn – dnešní liturgické texty Písma svatého (Žid. 4:14-16; Mt. 4:1-11) poukazují, že právě Ježíš Kristus je tím nejosvědčenějším a nejspolehlivějším Zachráncem.
- Duch Svatý – jen On dokáže člověka (na základě Božího slova) usvědčovat z hříchu (negativ), a následně jej vést k nápravě (pozitiv). Oba pojmy dobře znali dávnější fotografové. Bez dobrého negativu (kterým byl vyvolán film) se nikdy nepodařilo udělat dobrý pozitiv. Bez opravdového a upřímného pokání nikdy nedeje k opravdové duchovní obnově.

Ad 3) Vnitřní motivace. Pro zájemce bude k dispozici brožovaná publikace – Osobní průvodce s celou řadou otázek týkajících se našich vztahů, osobního života a služby Pánu Ježíši Kristu. S pomocí těchto otázek se můžeme ve svých modlitbách hlouběji zamyslet nad sebou a nacházet silnější vnitřní motivaci pro duchovní obnovu.

Po tomto úvodu do celkové problematiky duchovní obnovy v našem sboru se chtějme nyní zamyslet nad prvním tématem, v němž bude řeč o Samsonově vyvolení ve čtyřech bodech (sděleních), jak nás k tomu povede přečtený biblický text z knihy Soudců.

1. Hned první sdělení se nachází v 1. verši 13. kapitoly, kde se dozvídáme, že *„Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Proto je Hospodin vydal na čtyřicet let do rukou Pelištejců.“* V důsledku selhávání Izraelců přicházel Boží trest. Soužení, zkoušky, nepříjemné vnější vlivy a okolnosti, útlak, nebezpečí. Něco o tom ví každý z nás. Soužením může procházet nejen člověku, ale i celý sbor. Jsou věci, které nás ve sboru těší, ale jsou i věci, které nás zde rmoutí. Mám radost z vás, bratři a sestry, kteří se zúčastňujete sborového života. Ke svému zármutku však zjišťuji, že někteří členové náš sbor opustili. Kladu si otázky: Proč? Co jim scházelo? Vždyť rodinu (i tu duchovní a sborovou) nikdo nepouští, když je vše v pořádku. Jejich odchod je v určitém smyslu vysvědčením i pro nás, a měl by nás vést k zamyšlení nad sebou, zda jsme něco nezanedbali.
2. Bůh zná svůj lid i každého jednotlivce. Jeho záměrem není lidi trestat za jejich selhání, nýbrž je vést k nápravě. Za tím účelem Bůh sám vychází s iniciativou a jedná: Izraelcům prokazuje milost a vyvolí si Samsona ještě před jeho narozením jako budoucí nástroj k tomu, aby vysvobodil Boží lid z roku Pelištejců. To je vskutku dobrá zpráva – evangelium.
3. Božím záměrům je třeba naslouchat a dobře jim porozumět, abychom věděli, co máme dělat. Stávalo se, že v důsledku nedostatečné znalosti Písma svatého, nedostatečných modliteb a nedostatečného poznání Boží vůle někteří křesťané ve své horlivosti a umíněnosti zbloudili a na scestí přivedli i druhé. Budoucí Samsonovi rodiče – Manoach se svou ženou jsou nám příkladem a povzbuzením k tomu, abychom se usilovně doptávali na Boží vůli, jak o tom čteme v následujících verších našeho textu (Soudců 13:8-23).
4. Boží vyvolení není důvodem k duchovní pýše, ale je výzvou k oddělení pro Boha a pokorné službě, v níž máme jako Boží nástroje naplňovat nám určené poslání. Některá vyvolení jsou spojená se zvláštními Božími příkazy a nařízeními, které nám určí zvláštní životní cestu spojenou se zaslíbením požehnání a nové síly. Pro Samsona to byla úplná abstinence od opojných nápojů a zákaz stříhání vlasů. Pro nás to může být úplně něco jiného, něco, čím vyjádříme naši poslušnost, oddanost, víru, lásku a vděčnost vůči Bohu.

Samsonovo vyvolení bylo velkolepé, vedlo k vysvobození a záchraně Izraelců. Žel, Samson (jak o tom bude řeč dále) selhal.

Bůh nám však poslal mnohem spolehlivějšího Zachránce – Ježíše Krista, skrze něhož nám prokazuje svou milost. Činí tak i nyní na bohoslužbě. Bohoslužba neznamená, že svou účastí na ní my sloužíme Bohu, nýbrž že zde slouží Bůh nám. Jak? Bůh nám slouží především svým slovem milosti, což máme ve svém srdci vírou uchopit a dosvědčovat svými životy, abychom se vskutku stávali svědky Kristovými (martyria). Na Boží slovo máme odpovídat trojím způsobem:

1. oslavou Boha (latreia, leiturgie)
2. zamyšlením se nad sebou a pokáním, abychom nebyli překážkou k budování společenství (koinonia)
3. službou bližním (diakonie)

Všechny čtyři funkce a hodnoty (vyjádřené řeckými pojmy) stanoví základní sloupy, na nichž stála církev od počátku, jak jsme o tom mluvili minule v trochu jiném pořadí.

Jen tak na okraj v postním období pro snadnější zapamatování těchto čtyř funkcí církve a čtyř řeckých pojmů: vzájemným propojením vždy dvou funkcí církve v pomyslné rovině nebo linii vertikální – martyria (směr od Boha k nám dolů) a latreia nebo leiturgie (směr od člověka k Bohu nahoru) a v pomyslné rovině nebo linii horizontální – koinonia (směr k sobě dovnitř) a diakonie (směr od sebe navenek) – pokud dovolíme, aby obě roviny, linie procházely naším srdcem, vznikne z toho symbol kříže poukazující na spásu v Ježíši Kristu.

Nebudeme-li stát na zmíněných základech církve, začneme selhávat, ať už jako jednotlivci (Samson), nebo i jako celé sbory.

Dnes jsme vybízeni k duchovní obnově. Nejdůležitější obnova se týká našeho srdce! Co s tím uděláme? Pojd'me do sebe (negativ, pokání) a dovolme, aby nás Pán Bůh skrze své slovo a působení Ducha Svatého proměňoval (pozitiv) a mohl použít k velkolepé službě a obnově své církve. Amen

SAMSONOVA RODINA

Bolek Taska, 8. 3. 2020

2. Korintským 6,14-18

3, 2, 1... start! Samson je člověk, který jen těžko mohl mít lepší startovací podmínky. Jeho narození bylo zaslíbeno andělem, od jeho početí bylo jasné, že je to vyvolený Boží muž. Než se narodil, dostal od Boha konkrétní rady, čemu se má věnovat a čemu se v životě vyhýbat. A Boží duch na něm spočinul.

Navíc to byl nejsilnější chlap, největší svalovec, ten „nejtužší řízek,“ kterého Bible zmiňuje! Konkurencí by mu mohl být jedině Goliáš, ale věřím, že na páku, by Samson Goliáše porazil.

Ale právě na Samsonově životě nám Bůh ukazuje jeden problém - jedno nebezpečí, které hrozí i nám. Je to větší nebezpečí než koronavirus. Samson si je pravděpodobně vědom svého vyvolení, síly a schopnosti, a tak si začal natolik věřit, že se dostal nakonec až na samotné dno. Natolik si věřil, že z vrcholu sklouzl až na dno, pýcha totiž předchází pád. Naším úkolem, při vědomí Boží lásky k nám, našeho Božího vyvolení v Kristu, při vědomí Boží blízkosti a jasného směru, totiž není „věřit si“ a v sebevědomí si žít lehkomylně. Náš úkol je totiž věřit Bohu! Ne sobě. Věřit Bohu a důvěřovat Ježíši. Mít své sebevědomí v identitě v Něm, můžeme to nazvat mít zdravé „boho-vědomí,“ to znamená, být si vědom, že Bůh si mě zamiloval, že Bůh mě vede, a s Ním to zvládnou podle Jeho pravidel, pod Jeho vedením.

Pojďme se podívat na Samsona. Je zajímavé a poučné uvědomit si důvod porážky, respektive selhání Samsona.

Víte, stejně jako u nejchytřejšího muže Bible Šalamouna, byla příčina jeho úpadku v tom, že ignoroval Boží hlas ohledně rodiny a manželství, a toho pak zničilo. Tak tomu bylo také u nejsvalnatějšího muže Bible: právě v oblasti rodiny, vztahů se ztratil, a to jej vedlo k neštěstí a absolutní prohře. Dnes zde máme vedle sebe nejchytřejšího muže Bible a nejsvalnatějšího muže Bible, a oba tito dva byli poraženi nepřítelem skrze stejný problém. Víte, oni své dary (u jednoho moudrost a u druhého sílu) měli od Boha! Oba dva však hřešili v jedné oblasti, a to je oblast rodiny, partnerských vztahů a manželství. Nechali se svést. Nechali se lapit.

To je pro nás varování. Je to zrcadlo. Je to směrovka: když nejchytřejšího a nejsilnějšího svedl nepřítel skrze nevěřící partnerku, co teprve my obyčejní lidé?!

V životě Samsona je však pro nás i naděje, protože Pánu Bohu není jedno, co prožíváš, není mu jedno, jak vypadají naše rodiny. On dokáže léčit, On dokáže pracovat a vést chybné lidi.

Víte, v Bibli nenajdeme ani jeden příklad dokonalé rodiny, kde bychom dlouhodobě sledovali jejich život. Dokonce i svatá rodina má problém. Josef zmizí z příběhu, nevíme proč, buďto přišla předčasná smrt, nebo neštěstí, nebo prostě nevíme. Ale o jejich rodině pak už nic nečteme. V mnoha případech biblických rodin přichází buď náhlá smrt, nebo jiná katastrofa, anebo vidíme v Bibli dysfunkční rodiny. Tak to prostě je. V Bibli nenajdeme bezproblémovou, dokonalou rodinku. Víte, ale tak je to i u nás - u křesťanských rodin. Jsme hříšní lidé, jsme lidé procházející ohněm zkoušek. Můj osobní dojem - není to žádná statistika - je, že 90% rodin křesťanů (v tom také naše rodina) prostě bojuje! Často se snažíme alespoň přežít, nerozpadnout se. Často se trápíme, máme dojem, že to nezvládáme, ale právě takové lidi Pán Ježíš miluje a vede. Náš Pán je ten, kdo vede nás chybné a nedokonalé, a dokáže to!

Soudců 14, 1-3

V těchto verších vidíme dva rozměry rodinných vztahů: za prvé hledání manželky (respektive manžela), a za druhé vztah k rodičům a rodičů k dětem.

1. verš: „*Vyhlédl si mezi filistínskými dívkami ženu.*“ V čem je problém? Určitě byla krásná. Problém je v tom, že Samson si vybíral očima, a víc nic. Jak čteme: „vyhlédl si...“

Drazí, milé děti, mladí... dnešní svět vás brutálním způsobem tlačí hodnotit věci a lidi podle obalu, tj. podle vzhledu. V obchodech to hýří barvami, ale ne každý výrobek, který má nádherný, barevný, třpytivý obal, je kvalitní i uvnitř. Svět mladé lidi tlačí vypadat dokonale, podle jeho měřítek, a hodnotit ostatní podle toho, jak vypadají (viz. Instagram atd.)

Toto byl také Samsonův styl a primární měřítko, podle kterého vybíral manželku, respektive ženu. Jeho podmínky pro výběrové řízení:

1. aby byla nádherná
2. aby se mu líbila
3. aby byla nejkrásnější

Neříkám, že mužům má být jedno, jak jejich nastávající vypadá. To jde těžko odbourat, vždyť i moje manželka je ta nejkrásnější. Ale krása nesmí být to první, to hlavní, to primární hledisko, podle kterého člověk vybírá svého životního partnera.

Víte, jako lidé to tak přirozeně děláme - vybíráme podle prvního dojmu, podle očí, podle vzhledu, ale dělat to tak je jako ruská ruleta (pravidla ruské rulety si můžete zjistit na internetu).

Bůh sám nám říká v 1. Samuelova 16, 7 - parafrázuji: Nehleď na jeho vzhled, ani na jeho ... postavu! Nejde o to, nač se přirozeně dívá člověk - člověk se dívá na to, co má před očima. V čem je Boží pohled jiný než lidský? Hospodin se nedívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.

Milé děti, drazí mládí, vaše oči vám budou radit, co je nejlepší, co je normální, ale založte výběr svého životního partnera primárně na něčem jiném než jenom na vzhledu.

Nejdříve se dívej na srdce. Ptej se: patří ten kluk Pánu? Je ta holka hodná, obětavá, věrná, pracovitá? Protože, když se už zamilujete, pak je pozdě, jen horko těžko zamilovaný člověk zhodnotí cokoliv. Jste pod mocí hormonů. Jak se říká: „W sercu ogień - w głowie dym!”

Když si budete vybírat svého partnera, dejte si tyto tři otázky:

1. Miluje ten člověk pána Ježíše?
2. Jaký má vztah ke svým rodičům, sourozencům a lidem? Jak se daný člověk chová ke své rodině, a také k sourozencům, tak se pravděpodobně bude obdobně chovat k tobě.
3. Jaký má tento člověk vztah k životu, ke službě Pánu, k normální práci, k všedním záležitostem, tj.: jaký má charakter a životní priority?

Když nebudeš řešit tyto otázky, je dost pravděpodobné, že váš vztah později přinese mnoho utrpení: neshody, spory kvůli víře, prioritám, výchově, hodnotám, názor na klíčové věci v životě. Ano, konflikty v manželství budou vždy, ale je důležité, aby v zásadních věcech - jako je to, kdo je tvůj Pán, koho posloucháš, hodnoty, víra, priority, názory na výchovu - byla jednota. Ty ostatní věci, méně podstatné, zajistí, abyste se pak nenudili, a měli si o čem povídat, uměli nést svůj kříž, umírat sobě, a hledat společné řešení.

Samson sestoupil do Timny, a mezi filišťánskými dívkami si tam vyhlédl ženu. Nejen oči byly problém, ale všimněme si místa. Sestoupil dolů, sestoupil do Timny, tj. dolů ve smyslu tvaru terénu, nadmořské výšky, ale také přeneseně ve smyslu morálních požadavků a duchovních hodnot.

Samson dobře věděl a znal Deuteronomium 7, 3 - 4 + 6: „Nespřízníš se s nimi - nedáš svou dceru jejich synovi ani nevezmeš jejich dceru pro svého syna. To by pak tvé potomky odvrátilo ke službě cizím bohům. Hospodin by proti vám vzplanul hněvem a rychle by tě vyhladil. ... Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha! Tebe Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil, abys byl jeho lidem, jeho zvláštním pokladem jako žádný jiný lid na zemi”.

Samson si ale věřil. Věřil sobě. Samson měl velice vysoké sebevědomí / sebehodnocení: byl přece silný, Bohem vyvolený, Bohem vedený, obdarovaný... Ale totálně ignoroval Boží příkazy, zákazy, záměr pro svůj život a Boží názor na věc. Bůh konstatoval: vzít si nevěřící, to by tvé potomky odvrátilo.

Samson, Šalamoun i mnozí silní, obdarovaní křesťané se v životě tak natrápili, tak bloudili, tolik se naplakali právě kvůli tomu, že si mysleli „je to v pohodě, já to zvládnu, mám to v malíku, já to tak chci, já to chci! I když je to nevěřící holka, já jí obrátím k víře a bude líp.“ Toto je omyl, tak to nefunguje. Člověka může obrátit a zachránit jenom Bůh. Kristus je Spasitel, ty ne. I kdyby se tvůj partner pak opravdu obrátil, tak často v praxi to nese obrovský problém - jeho vztah k Bohu je založený na vztahu s tebou, to znamená, když přijde krize mezi takovými partnery, často přijde brutální krize i ve vztahu k Bohu. A to je pak kolaps všeho. Vzít si partnera, který patří Kristu, to není jen nařízení Starého zákona ale i Nového zákona: 2. Korintským 6,14-16 a 1. Korintským 7,39. Tento text je ještě výraznější, je to v kontextu promluvy o vdovách, ale právě zde Bible konstatuje, co bylo pro apoštoly úplně jasné a zřejmé:

1. žena si může vzít, koho chce. Co to znamená? Zde nám Bible naznačuje, že neexistuje pouze jeden partner, „princ na bílém koni,“ kterého v těch osmi miliardách lidí musím najít, a když to propásnu, tak jsem ztracen. Boží měřítko pro výběr nejsou „hledat mého jediného předurčeného,“ ale hledat muže - respektive ženu podle Božího srdce, Božích standardů.
2. A druhá, klíčová věc: ať si vezme pouze toho, kdo je v Pánu, ne toho, kdo je evangelík nebo křesťan, ale toho, kdo je v Pánu! To znamená - že patří Ježíši Kristu. Je znovuzrozený, obrácený, praktikující křesťan. Proč je to tak důležité? Závisí na tom vše. V manželství se totiž stáváte jedním člověkem - a to mluví za vše. Jste jedním. Samson si ale říkal: já jsem výjimka, já to zvládnu.

Soudců 14, 2-3 - slyšíte to? Teď mě s ní ožeňte! Tuhle chci! Tahle se mi líbí! Vůbec bych se nedivil, kdyby si u toho dupnul nohou o zem. Já, já, já to tak chci! Mně se to tak líbí! Tak mi dejte, co já chci. Totální pýcha, svévole, kult sebe, přesně jak to vidíme dnes jako standart ve světě. To, „co se mi líbí“, takzvaný „Like“, dnes rozhoduje o tom, co je dobré a co zlé. To, co má nejvíce „lajků“ na internetu či označení „to se mi líbí“, má pro dnešní lidi největší vypovídající hodnotu. Ale je to mimo.

Podívejme se na chvíli na Samsonovy rodiče. Manoach a jeho manželka jsou příkladní v tom, že jsou za jedno. To je v manželství klíčová věc - táhnout za jeden provaz - to je úžasné. Mnoho otců a mužů v dnešní době totiž má jeden obrovský problém - jsou ticho.

Podobně jako například kněz Elí, který své syny neusměrňoval, když hřešili proti Bohu. Nebo jako Adam, když mu Eva podala ovoce ze stromu poznání, neprotestoval, ale jedl zakázané.

Muži, bratři: Toto je náš úkol, být těmi, kdo udávají rodině směr. Těmi, kdo mluví se svými manželkami, mluví se svými dětmi, a to i tehdy, když se začínají dělat chyby. Víte, když to takto řekneme: „ano muž by měl být hlavou rodiny, muž by měl duchovně vést a tvarovat své děti, mluvit jim o Ježíši, duchovně je vychovávat“, je to úplně jasné. Když o tom mluvíme teoreticky, zdá se to jednoduché. Víme, že bychom měli „mluvit pravdu v lásce“, ale v praxi mnohokrát selháváme. A jsou to tátové, kteří si prožijí mnoho slz, bolesti, výčitek a bezradnosti, protože někdy mluvíme v situacích, kdy bychom měli mlčet, a mlčíme, když bychom měli mluvit.

Muž je pastor respektive kněz ve svém domě. Muž je ten kdo má dětem vysvětlovat evangelium a předávat Boží slovo. Muž je ten, kdo by se měl každý den modlit s dětmi. Muž je ten, kdo by měl dětem vysvětlovat, jak funguje život. Muž by měl se svými syny mluvit a vést je v oblasti vědomostí ohledně sexuální výchovy. Když to otec neudělá, jeho roli rádi zastoupí kamarádi ve škole nebo internet. A to nechcete! Protože o těch zvrhlostech a nečistotě, kterou dnes lidé v této oblasti berou jako normu, možná ani netušíme. Mluvit s dětmi o otázkách týkajících se sexuální výchovy (to znamená, odkud se berou děti, jak přicházejí na svět, jak dochází k rozmnožování) je třeba nejlépe ve věku do 5 let. A to proto, že v tomto období děti berou vše bez studu, nekriticky, přirozeně. Když to neuděláte, nepředáte jim základní vědomí, co je pro Božího člověka normální a jak to Bůh stvořil, pak je bude ve 2. – 3. třídě nebo dřív vzdělávat internet nebo genderová sexuální výchova ve školách. Tam se jim bude nabízet zpochybňování vlastní identity a budou vedeny k rádobě „svobodnému“ hledání sexuální orientace. A tohle jako rodiče asi nechceme.

Maminko, co se týče dcery, výchova v této oblasti je spíše na tobě. Na sexuální výchovu ze strany rodičů není nikdy brzy, ani už příliš pozdě. Ale dříve (než v 5 letech) je lepší než později. A pozdě je lépe než vůbec. Jsou to věci nesnadné, ale důležité a stojí za to v této oblasti vzít odvahu, a s odhodláním vést zdravě svou rodinu. Samsonovi rodiče byli jednotní, ale to ještě není celé vítězství.

Je tu jeden aspekt, který Samsonovi rodiče nezvládli. Jasně v jejich případě vidíme to, co „neudělali“. Zvláštní je jejich reakce na Samsonovy výstřelky a šílené oznámení, když si prosazoval svojí vůli, která šla proti Božímu rozhodnutí. Řekli jenom „proč by ses chodil ženit k těm neobřezancům“. Samson na to odhodlaně řekl: „protože chci, mě se líbí, dejte mi, co já chci!“ V tento moment jako rodiče často neumíme správně zareagovat: někdo

spíše mlčí, jiný naopak začne křičet a útočit. Odpověď je říkat „pravdu v lásce“: „Synu milujeme tě, záleží nám na tobě, ale to, co se chystáš udělat, je špatně, to nesmíš, to nám Bůh zapověděl, varuje nás před tím. Jinak tě to zničí, odvede od Něj na scestí. Neodvracej se od toho, kdo Tě vede, miluje a dává Ti život.“

Nevím, proč to tak je, že pro nás je jednodušší buď mlčet, nebo křičet, a to, i když rodiče mluví se svým dospělým dítětem. Jako s dospělými bychom měli mluvit s dětmi od confirmace, jelikož při confirmaci, přijímáme děti za dospělé členy sboru. Čili dávat jasná pravidla, směr, požadavky, ale klidně, otevřeně, slušně, uctivě a důrazně, vždy s láskou a respektem k dítěti či dospívající osobě.

Manoach a jeho žena to neudělali. Nemluvili se Samsonem takto. Byli mělcí, pak mlčeli. Samson si prosadil, co chtěl. Později, v 16. kapitole se dozvídáme, že se zamiloval do prostitutky a v 16,4 čteme o jeho poslední dívce, Dalile, která ho přivedla až k porážce.

Samsonův život je pro nás výstrahou, varováním. Ale i při tom všem můžeme vidět ještě něco: Bůh dokáže pracovat a vést nás i skrze naše chyby, když se ztrácíme, selháváme... jak čteme o Samsonovi: Hospodin z toho vytvořil záminku proti Filištinům, kteří v té době okupovali Izrael (Soudců 14,4).

Víme, že nakonec Bůh Samsona pozvedne, obnoví jej, ale Samson si kvůli své svéhlavosti prožil obrovské utrpení a ponížení. Bůh nás toho chce uchránit. 2. Korintským 6, 16: ty jsi chrámem Ducha svatého, živého Boha, jak sám řekl: „budu v nich přebývat a chodit mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou můj lid.“

Exodus 25,8

Držme se toho, kdo nás dokáže dovést až do cíle.

Amen.

SAMSONŮV PÁD

Jan Fojcik, 15. 3. 2020

Soudců 16,15-21

Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes i na věky. Amen.

Milí přátelé, dnes se to týká pouze internetových posluchačů, nemohl jsem jinak, než vzít s sebou jednu z nejprodávanějších věcí tohoto roku – respirátor 😊. Jestli v minulém roce absolutním hitem byly chytré hodinky, fitness náramky a samozřejmě mobilní telefony, pak letos Amazon, Mall, Alza...ti všichni jedou na respirátorech. Ne Nokia, Apple, Samsung, ale jak vybrat správný respirátor – to je to, oč běží. Celobličeový nebo lépe svářečský, filtrační nebo úplně nejlépe celou kuklu?

Na internetu se dokonce objevil web, který se tváří jako běžný prodejní portál. Nabízí respirátory za 999 korun – téměř totožný s tím, který vám ukazují, a tvrdí, že cena je po slevě z původních 1499 korun.

Na hlavní stránce je sugestivní fotografie dítěte v roušce a to vše doprovázejí záběry z nemocnic, a především pak aktualizované počítadlo nakažených a mrtvých, které úřady celosvětově registrují. Obchod spravuje společnost, která jinak provozuje online prodej stavebnin. Ono už to také má své označení – obchodníci s panikou.

Víte, aniž bych vás chtěl nějak strašit – ten můj respirátorek nebo přesněji řečeno lékařská rouška (tady tu mi manželka sehnala v nemocnici), ta nás před koronavirem moc neochrání. Není dokonale přilnavá a také nemá dostatečné filtrační vlastnosti. Nano částičky zmíněného viru stejně propustí. Nejlepší ochranou je vyhnoutí se prostředí, kde se nákaza šíří...a také proto dnes máme pouze online přenos, ačkoli bychom se tak rádi setkali a podali si navzájem ruce...

To chci zdůraznit hned úvodem. Stejně jako nás tento kousek neochrání před koronavirem, tak ani sami sebe nemůžeme ochránit před hříchem. Před hříchem, který se tak snadno přichytí, přilepí a nepustí. Nejlepší ochranou je vyhnoutí se prostředí, kde se nákaza šíří... i o tom nás přesvědčuje biblický příběh Samsona.

Dnes budeme číst z knihy **Soudců 16,15-21**.

A tak Pane, když stojíme před příběhem promarněné šance, Samsonových pádů, prosíme, mluv přímo k nám. Dotýkej se našich srdcí. Amen.

Drazí přátelé, naposledy jsme Samsonův životní příběh opustili slovy: „*I porodila žena syna a dala mu jméno Samson. Chlapec vyrostl a Hospodin mu žehnal.*“ Hovořili jsme o tom, jak to u Samsona skvěle začalo. Zázračně povolán do života, v péči starostlivých rodičů... Bůh mu žehnal. Také zaznělo, že nikoliv svaly nebo vlasy, ale Hospodinův Duch byl tím, který dával Samsonovi sílu vždy, když to bylo potřeba. Úžasné požehnání, Hospodinův Duch, který Samsona zmocňoval k naplnění konkrétního úkolu, který s ním měl. A také zaznělo, že i my jsme v určitém slova smyslu „nazíry.“ Povolání, zasvěcení k tomu, abychom naplnili konkrétní úkol, který Pán má s našim životem.

Avšak to, co začalo tak slibně, už zdaleka tak slibně nepokračuje. Příběh Samsona je divoký, plný krve, smyslnosti a až paradoxní dvojznačnosti. Samson... Roztomilé jméno – v překladu „Sluníčko“, a přitom nejspíš chlap jak hora a pěkně tvrdý. Nazír zasvěcený Bohu, kterému ovšem každá sukně učaruje. Bojovník a zároveň oběť milostných románek. Soudce lidu Hospodinova, a přitom spíš dobrodruh se slabostí pro holky. Jak to všechno vůbec jde k sobě? Jedno jakoby popíralo druhé. A jak to jde k božímu zaslíbení?

Drazí, Samson měl docela konkrétní úkol: vysvobodit Izrael od nadvlády Filištínců. Byli to vetřelci, kteří se jednoho dne vylodili na mořském břehu a obsadili velkou část zaslíbené země. Měli lepší zbraně, lepší kováře, lepší zboží, lepší armádu, lepší všechno. Izraelci si před nimi připadali jako hlupáci a měli z nich strach. Každý rok jim museli odvádět většinu z toho, co se jim urodilo. Každý ale raději mlčel, aby nepřišel o to málo, co mu zůstalo. Mnozí se raději Filištíncům snažili zalíbit. Začali ctít jejich bohy a byli ochotni s nimi spolupracovat. K čemu je nám Hospodin, říkali, když jsme stále pozadu a jiní nám poroučejí. Ale právě tím se stali na svých okupantech ještě závislejší.

Boží plán spočíval v tom, že Samson dá Izraelcům znamení. Svou osobní statečností a odvahou jim ukáže, že ten kdo se spolehne na Pána Boha, ten se Filištíncům vyrovná, a dokonce je v Boží síle může přemoci.

Samson byl jediný Izraelec, který se tehdy Filištínců nebál. Dostal totiž od Pána Boha zvláštní dar – mimořádnou sílu. Když však Samson poznal, jaký má dar, rozhodl se k něčemu úplně jinému. Napadlo ho, že své síly využije k tomu, aby získal za ženu nejhezčí filišťínskou dívku! A tady vidíme začátek jeho problémů. Výstižně to shrnuje Boží slovo, které hned po slovech: „*a Hospodin mu žehnal*“, sděluje: „*Samson sestoupil do Timnaty a spatřil v Timnatě ženu z pelištejských dcer.*“ Po návratu přinutí rodiče, aby ho s ní oženili. Zapomněl snad, jak se Hospodin vyjádřil o spojení s pohanskými ženami? Na zasnuby šel vinicí – proč to Boží slovo podtrhuje, co vůbec dělal na vinici, když mu Hospodin zakázal kontakt se vším, co mělo něco společného s vínem? Cestou holýma rukama roztrhl vedví lva – a přitom neměl dovoleno dotýkat se mrtvol. Když se později do Timnaty vracel

na svou svatbu, tak již zcela nepokrytě zašel znovu na vinici a zahlédl ve lvím těle roj včel. Ačkoli se neměl ani dotýkat mrtvol, nabral si z těla mrtvého lva trochu medu. Sledujeme ten posun? Jak se hřích v jeho životě šíří? Jako lavina, jako virus napadá čím dál větší okruh jeho života?

Na svatbě předložil třiceti Filištinům hádanku. Krajané vydíraná manželka na něm vymámila řešení a prozradila je jeho nepřátelům. Samson prohrál a musel zaplatit dlužnou částku. Tehdy odešel a pobil 30 mužů, sebral jim oděvy – přičemž se znovu dotýkal mrtvých těl – a odevzdal je jako splátku dluhu. Vztekle se vrátil do otcova domu, po čase se však dozvěděl, že jeho ženu dali někomu jinému. Jeho reakce? Pochytil 300 lišek, svázal je po dvou ocasy k sobě, a mezi ocasy vložil zapálenou pochodeň. Pak lišky vzal, a je hezky vypustil na filištínské lány s obilím.

Ono to může znít až humorně, ale pomsta Filištinů již tak humorně nevyzní. Zabili Samsonovu manželku i jejího otce. Zuřivost Samsona pak neznala mezí, vyražil spoustu Filištinů a ukryl se v jeskyni. Jeho krajané se samozřejmě báli ozbrojeného útoku - taky už nešlo jen o Samsona - a tak ho svázaného vydali nepřátelům. Samson se nechal svázat pod podmínkou, že ho nenapadnou oni sami. Při předávání ze sebe strhal provazy a pobil tisíc Filištinů oslí čelistí. Vítězství poté náležitě oslavil – vydal se za prostitutkou do Gázy, a když na něho nepřátele přichystali léčku, odnesl na ramenu městskou bránu.

Jak myslíte, poučil se? Zanedlouho se zase zamiloval. A zase nevhodně. Do Delíly, která – zde se informace rozcházejí – buďto sama byla Filištinou nebo s Filištinou spolupracovala. Když ji její vůdcové podplatili, snažila se hned třikrát vymámit tajemství Samsonovy síly. Třikrát se mu podařilo ji ošálit, až ji napočtvrté sdělí celou pravdu: „*Nikdy se nedotkla mé hlavy břitva, protože jsem od života své matky Boží zasvěcenec.*“ Vidíme tu bohorovnost? Mně se nic nemůže stát? Já to mám pod kontrolou?

Delila mu nechala oholit hlavu, Filištiné ho polapili, vypíchli mu oči, odvěkli do Gázy svázaného dvojitým bronzovým řetězem a přinutili jej, aby v temné kobce mlel obilí. Hrozný osud bez jakékoli šance uniknout.

Nazír... požehnán Hospodinem... upřímně věřící a pečující rodiče... mluvíme ještě vůbec o téže osobě? Oslepený, ponížený, napůl mrtvý... tomu říkám promarněná šance. A jak to vše začalo? „*Samson sestoupil do Timnaty a spatřil ženu z pelištejských dcer.*“ Prostě se mu některá zalíbila a tak ji chtěl, což se u většiny mužů nevyklučuje. Jednou to je žena z řad Filištinů, potom prostitutka a nakonec opět Filištinka. „Je hezká, a proto s ní chci sex“. Co k tomuto dodat – podobný příběh se od dob Samsonových opakoval nekonečněkrát. Silný muž - Samson podléhá křehké ženě. To, co nedokázala armáda 1000 mužů, nakonec

dokáže Dalila. V tomto příběhu vidíme zcela otevřeně jednu z největších slabin mužů, kterým není žena, ale sexuální pokušení nebo bezhlavá touha.

Nejdříve Samson vstupuje do svazku se ženou, která vyznává jiné bohy než on – dnes bychom mohli říci jiné hodnoty. Rodiče Samsona varují, jenže Samson jejich varování nedbá. Touha je silnější. Stejně je tomu při jeho vztahu s prostitutkou. Všimněme si, jak je popsán způsob jakým Dalila mámi ze Samsona jeho tajemství. Postupuje správně – pokud někoho mám skutečně rád, nemohu jinak, než mu otevřít svoje srdce. Jenže v toto případě to vede k selhání. Víím, že zápas s nezvládnutou sexuální touhou se týká mnohem více mužů než žen, a nechci toto kázání přizpůsobit pro muže. Zároveň ale nelze toto varování z textu vyhodit. Na sexuální vykojení „dojelo“ mnoho mužů a spolu s nimi i mnoho rodin. Jedná se o oblast, o které je potřeba hovořit a hovořili jsme o tom na konferenci pro muže, hovořili jsme o tom na mužské skupince, měla o tom být celá konference.

Samsonovo odpadnutí od Hospodina bylo důsledkem dlouhodobého zabředání do hříchu a toho, že v něm setrval. Nechal se infikovat hříchem. Přestože byl povolán k tomu, aby byl duchovním vůdcem, stane se otrokem, který otáčí těžkými mlýnskými kameny. A přesně o to hříchu jde. Ponižit Boží stvoření, poplivat všechny hodnoty, které jako křesťané vyznáváme. Vrhout špatné světlo na Krista, na církve. Znovu bych nás všechny rád povzbudil ke Dnům duchovní obnovy. Víím, že mnozí z vás vlastní osobního průvodce, který byl vydán právě u příležitosti Dnů duchovní obnovy. Otázky, které jdou až na dřeň. Pokud dovolíme Božímu Duchu působit, pak věřím, že bude jednat, bude odkrývat, bude napomínat.

Samson se v podstatě řídí svými pudy. Jednou to je sexualita, podruhé nenávisť a pomsta. Ne nadarmo křesťané hovoří o „Duchovních disciplínách“, ne nadarmo máme v naší církvi Dny duchovní obnovy, ne nadarmo se bavíme o kázni a disciplíně. Naše přirozenost nás vždy vede k tomu tělesnému. A tělesné neznamena nutně zlé – to všechno co zde bylo zmíněno: sexualita, manželství, vztahy – je dobré, pokud to je podřízeno Boží vůli. Pokud to je v hranicích, které jim Bůh vytyčil. A dnes to platí úplně stejně jako v dobách starozákonního Samsona.

Přes to, co jsme četli, vidíme, že si Pán Bůh Samsona používal. A vlastně i tehdy, když klesl až na samo dno. Ale o tom více příští neděli. Křesťanství není pro super – duchovní hrdiny, ale pro omilostněné hříšníky, tedy i pro Samsony. Pán Bůh mu dlouhou dobu žehná a i přes jeho „přešlapy“ je s ním. Nicméně nakonec Dalila z něj vymámí tajemství jeho síly.

Křikla: "Samson, jdou na tebe Pelištejci!" Procitl ze spánku a pomyslí si: "Dostanu se z toho jako dosud vždycky a pouta setřesu." Nevěděl, že Hospodin od něho odstoupil.

Zde stojí zvláštní věta „nevěděl, že Hospodin od něj odstoupil“. Samson chtěl udělat totéž, co dělal vždy. Když na něj někdo zaútočí, použije svoji sílu a díky ní své nepřátele porazí. Podobně to může být ve službě Bohu. Určité metody se lze naučit a vlastně je pouze opakovat stále dokola. Člověk je jistější a jistější. Už ví jak a co dělat, co funguje a co nefunguje. Pokora se vytrácí, přibývá sebechvála a prosazování sebe sama. Jenže otázkou je, zda v tom, co konáme je Hospodin. Zda ho do svého rozhodování vpouštíme, zda je pro nás autoritou, nebo pouhým „potvrzovačem“ toho, co zvládneme i bez něj. Zde si uvědomujeme, že můžeme dělat, co chceme, ale pokud se k našemu snažení Pán Bůh nepřizná, obávám se, že bude marné. Slovy Žalmu, „nestaví-li Hospodin dům, marně se namáhají stavitelé“. Najednou člověk může dříť, snažit se, vynakládat litry potu, ale bez požehnání. Toto si uvědomuji jak ve výchově, tak ve službě, tak v duchovním životě. Nemáme to ve svých rukou a proto bych se i já nerad dočkal vyznání „nevěděl, že Hospodin od něj odstoupil“. To je naprosto hrozná věta...

Závěr

Samson měl skvělé předpoklady do života, které však dokázal neskutečně promarnit. Nezvládnutá sexualita, neposlušnost Pánu Bohu vedly k tomu, že od něj Hospodin odstoupil. Samson se tímto stává určitým mementem i do našich dnů, protože když čteme jeho příběh tak vidíme, že jediné co se změnilo, je doba. Člověk, a tím i my, ne. A tak prosme o milost, čiňme pokání, vyznávejme svůj hřích. Pane, dej nám k tomu sílu. Amen.

Pane, prosíme o milost. Ty, který znáš každý detail mého života, prosím, ukaž mi – ukaž nám všechny oblasti hříchu, které potřebují být vyneseny na světlo. Tobě se otevíráme, Tobě dáváme právo propátrat každé zákoutí našich životů, odkrýt vše, co Ti není plně podřízeno. Ved' nás k vyznání našich hříchů, a následně také k přijetí Tvého odpuštění. Nauč nás, jak žít s Tebou, jako s Pánem každého našeho rozhodnutí. Amen.

SAMSON – DRUHÁ ŠANCE

Bolek Taska, 5. 4. 2020

Žalm 103, 8 - 13; Soudců 16, 23 - 31

Bratři a sestry, přátelé,

naš Pán, náš Bůh, On dobře ví, jak se cítíš a co prožíváš, i když ostatní lidé to netuší. Já také ne. A tak si dovolím zeptat se vás: "Jak se cítíte? Jak se máte?"

Radujete se? Těšíte se? Vychutnáváte si tuto situaci? Nebo jste spíše nervózní? Nejistí? Cítíš obavy? Úzkost? Strach? Strach ze smrti? Strach ze smrti blízkých? Zoufalství? Depresi z toho, že jste doma uvěznění a nemůžete si užívat? Nemůžete pracovat?

Nebo cítíte pokoj a klid?

Vsadím se, že každý to prožíváme trochu jinak, ale dnes je tady s námi jeden dobrovolník, který je ochoten otevřít nám své srdce a sdílet svůj život. Nemá sice roušku, ale v jeho případě to nevádí. Dnes je před námi finále - 4. díl příběhu Samsona.

Samson se dostal v životě do situace, do stavu, kde se cítil tak, jako někteří z nás - cítí se uvězněný - a má k tomu důvod, protože je ve vězení. Nemůže si jít, kam chce. Cítí obavy. Co bude dál? Cítí se ohrožený. Přežiji to? Co bude? Cítí, že by měl něco udělat, ale neví co. Nejistota, obavy, nervozita. Někteří z nás tyhle emoce prožíváme, protože tam někde venku běhá virus, a to vysoce infekční.

On toto však prožívá, protože selhal. Tento silák mocnější než Arnold Schwarzenegger nebo Hulk nejenomže je momentálně ve vězení, na nucených pracích, ale přišel o své oči. Filištinští „hobby chirurgové“ mu je amputovali. Šílené! A Samson neví, co jej čeká. Jeho nepřátelé jej používají jako maskota, jako hračku, jako symbol vítězství: Vítězství bůžka Dagona nad Jahwem, nad Bohem Izraele. Potupený Samson je symbolem vítězství Filištinů nad Izraelem, nad Božím vyvoleným národem. Vytvořili si dokonce slogan, který tehdy koloval po všech sociálních sítích: „...do rukou nám Bůh náš Dagon dal našeho nepřítele Samsona!!!“ Nevím, jestli se dokážete vcítit do toho, co Samson v této situaci prožívá. Mám dojem, že jeho zoufalství přesahuje dokonce to naše - karanténní. Oproti naší situaci je tu ale jeden rozdíl, který činí jeho stav daleko depresivnější než naše pozice. Samson si krutě uvědomuje, že si za to všechno může sám! Že to je on, kdo systematicky porušoval nazírský slib Bohu. (Obsah tohoto slibu: můžeme najít v knize Numeri 6, 1 - 8.) Samson jej

porušil tím, že pil víno. Víme, že Dalila mu nalila, opila ho, vytáhla z něj jeho tajemství, oholila jej a pak jej bezmocného prodala Filištínským vojákům.

Další bod slibu: nejenom že se Samson dotýkal těl mrtvých zvířat, ale On jedl z jedné mrtvoly. Jedl z ní med.

Samson prozradil Dalile Boží tajemství a byl ostříhán dohola, což bylo také porušení nazírskeho slibu. Ale především Samson porušil Boží nařízení (daného ne jenom pro nazíry, ale pro každého Božího člověka, Izraelce - viz. Deuteronium 7, 3 a Jozue 23, 12), že si nesmím brát ženy z pohanských národů, ale Samson to dělal! Samson na to nedbal. Možná si říká: „jsem přece vyvolený“! Nejsilnější! Ale teď ví, že to byla chyba. Ale co teď? Teď už je pozdě. Opravdu?

Přátelé, měli jste někdy dojem, nebo zažili jste někdy situaci, kdy jste si řekli - "Tak... a teď už je pozdě. Teď je konec. Záchrana je v nedohlednu. Všechno je na nic. Ztracené. To co jsem budoval, se sype jako dům z karet. Ekonomika se hroutí. Moje firma je v troskách. Moje rodina se rozpadá. Sbor se dělí. Sbor umírá. Nemám perspektivu. Jsem na dně. Moje dítě umírá. Moje žena je nemocná. Všechno je na nic. Nemá to smysl!"

Cítili jste se už někdy takto, jako Samson? Víte já ano. A ne jenom jednou. Docela často.

Někdo by řekl, tohle je deprese, kup si na to léky. Ano, může to být něco jako deprese. Avšak toto zoufalství může mít i pádný důvod a reálný základ v úzkostné životní situaci.

Pokud to prožíváte, pak vězte, že je to normální. Normální realita života mnoha křesťanů a dokonce mnoha hrdinů víry.

Víte, Bible je knihou reálných příběhů. Příběhů lidí, kteří v očích ostatních vypadají jako superhrdinové, ale sami se cítí slabí a zoufalí, a to ne jednou. Cítí se jako myš, která na smetišti vlezla do lahve od vína a teď nemůže ven, protože to klouže, a ona se snaží a taky se smaží, smaží se zaživa na žhavém slunci. Toto prožívá mnoho křesťanů a takto se cítilo mnoho hrdinů víry v Bibli. Říkali si: Kdo mi pomůže? Toto je konec!

Eliáš tehdy pod jalovcem: byl pronásledovaný, chtěl zemřít. Před chvílí zvítězil na Karmelu pompézním způsobem. A nyní chce umřít v depresi. David to prožíval vícekrát: například kvůli svému synu Abšalomovi. Job ten trpí jen tak, ani neví proč. Je na dně.

Izraelci ti to prožívali nespočet krát: například, když promarnili možnost vstupu do zaslíbené země a celá generace musela vymřít na poušti a 40 let bloudili tam a zpět, než dostali druhou šanci. Totální dno.

Petr když zapřel Ježíše. Ježíš když nesl svůj kříž. Ježíš, když visel na kříži.

Samson je však v tomto velice smutným příkladem. A to kvůli tomu, že si tyto problémy způsobil sám, svým vlastním hříchem. Ano, i to je realita, kterou může Boží vyvolený prožívat.

Samson je zdeptaný a protivníci si ho jdou užít. Užít si trošku života (25. verš) *"A když byli v nejlepším, řekli: "Zavolejte Samsona, ať je zábava!" Zavolali tedy Samsona z vězení, aby je bavil..."*

Jak myslíte, že se Samson cítí? Pokazil to! A teď trpí. Zoufalství a beznaděj.

Víte, my, když slyšíme nebo čteme tento příběh, tak jsme v klidu, protože víme, co se teď stane. My víme, že těch nejméně 3000 nepřátel na střeše Dagonova chrámu bude poraženo, že sloupy gigantické budovy, budou strženy. Když čteme o bolestech hrdinů víry, my jako čtenáři a znalci Písma víme, že Bůh jim dá vítězství, takže jsme v pohodě. Ale Samson - když čteme o jeho stavu, o úzkostech - to minutu před tím neví. Neví, co se stane. A co další? Noe při kácení stromů na archu nevěděl - věřil, doufal, ale ještě nevěděl, jak to všechno přesně dopadne. Abrahám na hoře Moria s nožem v ruce, minutu před tím než ho osloví anděl, neví, jak to dopadne - věří, ale neví. Josef ve studně a pak mnohokrát v Egyptě neví na 100%, jak to dopadne. Důvěřuje Bohu, ale neví. Mojžíš před mořem - v zádech má egyptské vojsko - důvěřuje Bohu, ale neví, jak to v tuto chvíli přesně dopadne. A hlavně Ježíš - když vyjíždí v Palmovou neděli do Jeruzaléma - on věří Hospodinu, ale ještě neprožil to vše, co jej čeká a má z toho strach. A pak, když se modlí v zahradě, bude "potit krev".

Tady by někdo namítl: "Hele, ale on to ví. On ví, jak to dopadne. Vždyť Bůh mu to řekl. Všem těm to předpověděl. On jim zaslíbil, že bude s nimi. Ježíš ví, že bude vzkříšen. On to ví. Ale co já!? To nelze srovnávat! Co moje zdraví?! Moje firma?! Náš stát?! Mé umírající dítě?! Já sám?! Co bude se mnou?! My nevíme, co bude..."

Opravdu nevíme, co bude?

Tak jak Bůh řekl svým lidem, co bude, tak to řekli i nám, přátelé! Boží slovo, Ježíšova slova jsou plná zaslíbení a instrukcí, které nám Ježíš dává: On řekl, že až přijdou porodní bolesti na svět, až to všechno přijde, tak se nebojte! Napřimte své hlavy. Buďte připraveni odejít z tohoto života. Buďte kdykoliv připraveni postavit se před Boží tvář. Ať už v hodině naší smrti, nebo v hodině druhého příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Buď připraven, pozvedni svou hlavu, dívej se na něj.

On slíbil: budou vás pronásledovat. On řekl, že každý musí nést svůj kříž. On ale také slíbil: „Já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání tohoto věku“. On řekl, že nás má rád. On slíbil, že nás neopustí. On slíbil, že nás nic neodloučí od jeho lásky. Slíbil, že nás neopustí, že je s tebou v tom všem, co prožíváš. Volal: „čiňte pokání, odvrát se od hříchu, nebeské království se přiblížilo“. Drž se jeho zaslíbení. Učme se od hrdinů víry. Oni prožívali hluboká dna, úzkosti zoufalství, ale učili se měnit svůj pohled - napřimit hlavu. Dívat se ne na sebe, ale na Pána.

Samson je postaven mezi nosné sloupy Dagonova chrámu a modlí se. Volá k Bohu, k Hospodinu. Je tak trošku kamikadze: vše letí dolů, nepřátelé jsou poraženi, Samson ale

umírá. Jeho vítězství nám možná nepříjde jako lákavé řešení. Ale Samson zvítězil, naplnil smysl svého života, naplnil své poslání. Přijal ale také následky svého hříchu, zemřel.

A všimněme si ještě toho, co udělal Bůh. On se znovu sklonil k Samsonovi. Odpustil mu, dal mu novou šanci, dal mu sílu, dal Samsonovi vítězství. I tobě Bůh chce dát šanci. Víte, on nám hříšným dal šanci, a to mnohem štědřejší než Samsonovi. Dal nám záchranu, vítězství a šanci, když sám sebe obětoval na kříži. Když bere na sebe tvé hříchy. Když On umírá pro druhé, místo tebe, kvůli tvým hříchům. A On dává šanci začít znovu.

Přátelé, jak to chápat? Jak chápat to, co se děje? Jak chápat tuto celosvětovou krizi?

Chci nás povzbudit - berme to jako šanci. Boží volání: zastav se! Připrav se! Čiň pokání. Přibližte se ke Mně.

Hospodin je milostivý a soucitný, nesmírně trpělivý a velmi laskavý. Nevznáší stále výčitky, nechová zlobu navěky. Nenakládá s námi, jak zaslouží náš hřích, neodplácí nám podle našich vin. Jako je vysoko nebe nad zemí, tak velkou lásku má k těm, kdo ho ctí. Jako je od západu východ vzdálený, tak vzdálil od nás naše přestupky. Jako je otec k dětem laskavý, tak je laskavý Hospodin k těm, kdo ho ctí! Ž 103, 8-13

Amen